

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Duben 2019, r. XXIII. č. 249

„Čteš-li Písmo, a nerosteš v lásce, nepochopil jsi nic“ (Sv. Augustin)

Velikonoce: čas setkání

Duben tohoto roku je rozdělen na dvě části. V první prožíváme poslední dny postní doby a ve druhé oslavíme vítězství Ježíše nad smrtí. Naše duchovní farní postní pouť do Jeruzaléma končí, anebo teprve začíná, protože když budeme s Kristem ve večeradle, u jeho kříže, a pak se s ním setkáme u prázdného hrobu, pak můžeme pokračovat v naší každodenní pouti do Božího království s radostí, protože z opravdového setkání s Kristem se u pravého křesťana vždycky rodí radost.

Během velikonoční doby se budeme modlit ne křížovou cestu, ale 'cestu světla', cestu setkání s Kristem po jeho vzkříšení. Apoštolové a další lidé se setkali s Kristem po jeho zmrtvýchvstání a my jsme také zváni, abychom se s ním setkali. Jeho přáním je, abychom si pro něho našli čas, abychom ho poznali jako

živého a blízkého Boha. Ale ne vždy je jednoduché ho poznat; i apoštolové ho často nepoznali, anebo pochybovali. Velikonoční doba je doba, kdy se zvláštním způsobem snažíme poznat Ježíše uprostřed svého života, i v těch těžkých chvílích a v obtížných osobách. K tomu je třeba o to prosit a mít oči, ale i srdce

otevřené. Dívat se novými očima, očima uzdravenými ranami Ježíše, a srdce mít připravené dávat novou šanci a příležitost každému člověku. Bez tohoto našeho snažení nebudeme moci poznat Ježíše, který přichází a chce nás zvát, abychom ho poznali nejen při lámaní chleba, ale v každodenním životě a v lidech, se kterými se potkáme.

Kéž necháme Ducha svatého, aby v nás působil, a učíme se ve škole Marie: být vždy vedle Ježíše, také u kříže našeho života, a být ochotní konat jeho vůli.

Požehnané Velikonoce!

P. Juan, OSA

POUČME SE o znacích a symbolech Svatého týdne.

Svatý týden začíná Květnou nedělí a končí Hodem Božím velikonočním. Dny tohoto týdne se nazývají „svaté dny“.

VĚTVE

Květnou neděli začínáme procesím, se zpěvy a větvíčkami či palmovými ratolestmi, na počest Krista, jako to dělaly děti a obyvatelé Jeruzaléma. Tak, s naší vírou, doprovázíme Ježíše na jeho cestě ke kříži, smrti a vzkříšení. To jsou dny, v kterých máme být velmi blízko k Pánu.

OLEJE, KŘÍŽMA

Na Zelený čtvrtek (či jiný den blízký před Velikonocemi) v katedrále biskup, doprovázený kněžími a věřícími z diecéze, žehná a svěťí oleje a křížma, které budou látkou pro různé svátosti. Olej pro svátost křtu, olej pro svátost pomazání nemocných, křížma pro křest, biřmování a kněžské svěcení. Oleje jsou olivové. Křížma je směs olivového oleje a voňavého balzámu. Žehná se v blízkosti Velikonoc, aby se naznačilo, že všechny svátosti pocházejí od vzkříšeného Krista.

MYTÍ NOHOU

Při eucharistii na Zelený čtvrtek papež, biskupové a kněží napodobují gesto, které udělal Pán Ježíš při Poslední večeři, kdy dal svým učedníkům velké poučení, že přišel sloužit a ne být obsluhován.

CHLÉB A VÍNO

Jsou to přírodní složky, které Ježíš vzal, aby je proměnil ve své vlastní Tělo a Krev. Pokaždé, když se slaví Eucharistie, Ježíš zůstává přítomný v této svátosti.

KŘÍŽ

V Ježíšově době kříž byl nástrojem nejpotupnější smrti. Na Velký pátek po vyslechnutí pašijí děláme velmi upřímné a významné gesto: představují nám kříž, přibližujeme se jeden po druhém uctívat jej, jako znak našeho obdivu a vděčnosti za to, co Ježíš udělal pro nás. Trnová koruna, bič, hřeby, kopí, houba napuštěná octem... jsou vyjádřením všech utrpení Ježíše a připomínáme si další bolestné znaky: opuštění apoštolů, výsměchy, plivance, obnažení, rány.

K ZAMYŠLENÍ

- Většina lidí tráví víc času mluvením o svých problémech, než aby jim čelila
- Život nezačíná v dětství, ani v mládí, ani ve čtyřicítce. Život začíná každý den.
- Lidé by se mohli poučit ze svých chyb, kdyby nebyli příliš zaměstnání jejich popíráním.
- Být dobrý není synonymum toho, být idiotem. Být dobrým je ctnost, které žádní idioti nerozumějí.
- Věnuj svému nepříteli odpuštění, příteli své srdce a dítěti dobrý příklad... a sobě samému respekt.
- Jestliže nebudeš riskovat dnes, zítra najdeš jinou omluvu, abys to neudělal
- Svět se mění tvým příkladem. NE tvým názorem.

TŘI STROMY

Pod vrcholem hory pokryté pastvinami a borovými lesy, v nichž to vonělo smolou, vyrašily jednoho krásného dne ze země tři stromky. Zpočátku byly maličké, ale každým rokem sílily a rostly do výšky. **Z výšky své koruny hleděly na svět a snily. První strom se rád díval na hvězdy**, které svítily jako diamanty na černém sametu. „**Já bych hlavně chtěl být krásný.** Chtěl bych hlídat nějaký poklad“, povídá. **Druhý strom se zase shlížel v potůčku**, který se vinul po horském svahu a razil si cestu až do moře. „**To já chci být silný.** Bude ze mne mohutný stěžeň“, plánoval si druhý. „Budu plout po nekonečných oceánech a vozit kapitány a slavné krále.“ **Třetí strom se rozhlížel po údolí** táhnoucím se na úpatí hory a přemítal o městě, které leželo na obzoru, skryté za modravým oparem. „Já tyhle hory opustit nechci“, prohlásil. **Budu tak velký**, že se na mne budou lidé chodit dívat, a aby dohlédli na vrchol, budou muset pořádně zaklonit hlavu, takže uvidí až na nebe a pomyslí přitom na Boha. Bude ze mne největší strom světa!“

Léta plynula, v potoce uplynulo mnoho vody, slunce nesčetněkrát vyšlo a zapadlo a ze tří stromečků vyrostly statné stromy. Jednoho dne vystoupili do hor tři dřevorubci s velkými sekerami přes rameno. Jeden z nich si důkladně prohlédl první strom, poplácal ho po kmeni a řekl: „To je pěkný strom. Přímo dokonalý“. Během krátké doby se první strom skácel k zemi. „Konečně ze mne bude pokladnice!“ těšil se strom. Další dřevorubec si vyhlédl druhý z trojice stromů. „Tohle je pevný a silný strom. Právě takový potřebuji.“ Rozpřáhl se sekyrou a strom brzy padl. „Zanedlouho už budu plout po nekonečném moři“, pomyslel si druhý strom.

Třetímu stromu se sevřelo srdce, když si ho dřevorubec změřil pohledem. „Mně stačí obyčejný strom“, pomyslel si muž. Sekera zasvištěla vzduchem a za chvíli ležel na zemi i třetí strom. Tři kmeny byly svezeny do údolí.

První strom zajásal, když ho dřevorubec zavezl k truhláři. Mozolnatýma rukama proměnil kmen ve žlab na krmení zvířat. ***Druhý strom se jen culil**, když se vůz zastavil nedaleko přístavu. Mohutnými tahy pilou a ranami palice byl proměněn v obyčejnou rybářskou loď. Odtáhli ji proto k jezeru. Každý den pak vozila náklad ryb a nasákla jejich pachem. ***Třetí strom posmutněl**, když z něj dřevorubec začal tesat hrubé trámy, které pak opřel o zed' domu.

Dny plynuly a stromy na své sny pozvolna zapomněly.

Ale jedné noci pohladilo první strom zlatavé světlo jakési hvězdy. Stalo se to právě v okamžiku, kdy mladá žena něžně ukládala novorozené dítě do dřevěného žlabu. Maminka se usmála a hvězda svítila na dřevo, které kdysi bývalo stromem. „Ale ten žlab je nádherný“, namítla. **V té chvíli první strom pochopil, že hostí největší poklad světa.** *Opět uběhla spousta dní, než jedné noci unavený poutník se svými přáteli nasedl do staré rybářské bárky, která kdysi bývala druhým stromem. Loď klidně klouzala po hladině jezera a poutník usnul. Z ničeho nic zahřmělo. Blesky křižovaly oblohou a divoký vítr zvedl vysoké vlny. Přátelé tajemného poutníka se polekali a vzbudili ho. Muž vstal, rozpřáhl paže, křikl na vítr a vodě poručil: „Ticho! Uklidni se!“ Bouře se okamžitě utišila a nastal klid. **V té chvíli druhý strom poznal, že veze krále nebe, země a všech vod.** *Nedlouho poté, stalo se to jednoho pátečního rána, se třetí strom nestačil divit, že ho kdosi odnáší ze skladiště. Odtáhli ho doprostřed hlučícího a rozzlobeného davu, hodili na zbitá ramena jakéhosi muže, kterého pak ke stromu přibili. Chudák strom si připadal hrozný a krutý. Celou dobu, po kterou musel držet tělo toho zmučeného muže, plakal.

Ale v neděli ráno, jakmile vyšlo slunce, se celá země rozechvěla obrovskou radostí a třetí strom zjistil, že Boží láska všechno proměnila. Z prvního stromu postavila truhlici na ten nekrásnější a nejvzácnější poklad. Druhému stromu dala vézt Stvořitele nebe i země. A pokaždé, když si lidé vzpomenou na třetí strom, budou myslet na Boha. A to bylo mnohem lepší než se stát jenom nejkrásnějším, nejsilnějším nebo největším stromem na světě.

(z knihy „Vánoční příběhy pro potěchu duše“ od Bruna Ferrera)

„Čteš-li Písmo, a nerosteš v lásce, nepochopil jsi nic.“

(Sv. Augustin)

Nemám čas.....

Tato námitka patří k nejčastějším: v současné době nikdo nemá čas, počínaje školáky a konče důchodci. A pokud žiji s pocitem, že právě já čas mám, tak jsem asi „trochu divný“ a mimo realitu!

Avšak – každý z nás má čas na to, co považuje za důležité. Takže námitka, že nemám čas číst Písmo (a modlit se nad ním), se dá převést na jinou: Písmo pro mě nemá význam.

Námitka „nemám čas“ se objevuje v dějinách pořád a znovu. Už sv. Jan Zlatoústý se s tím potýkal u svých věřících: „Slyším někdy lidi říkat: *Proč já bych měl číst Bibli? To ať dělají ti, kdo jsou v klášteře.* Já vám ale říkám: **Bibli potřebujete více vy než mniši!**

To vy žijete mimo klášterní zdi v plné vřavě světa. To vy jste neustále vystaveni novým zápasům a bojům a ranám. Například manželka tě dráždí, syn zarmucuje... nepřítel připravuje úklady proti tobě, přítel ti závidí, soused je drzý, spolubojovník tě sráží k zemi. Nebo možná, jak se často děje, soudce nám vyhrožuje, chudoba působí bolest, ztráta majetku přináší problémy, prosperita vede k pýše, neštěstí strhává dolů. Kolem nás na všech stranách je mnoho důvodů a příležitostí k hněvu, ústarianosti, skleslosti, smutku, marnivosti nebo pýše. Ze všech stran jsou a nás namířeny zbraně, proto neustále potřebujeme plnou zbroj Písma. Mnozí mi řeknou: *A obchodování... a práce?*

Pěkná výmluva, opravdu!

Vy se bavíte s přáteli... chodíte na zábavy... díváte se na sportovní utkání... Co tedy?

Když se jedná o duchovní život, tak si myslíte, že to nemá žádný význam?“

(z knihy Angela Scarana: Modlitba s Bibli v ruce)

Holanští zahradníci a Kristus.

Každoročně, na Velký pátek, pořádají Holanští zahradníci veliké květinové trhy.

Květiny prodávají s velikými slevami. Proč na Velký pátek a se slevami ? Má to jediný důvod – lidé, i ti méně majetní, nakupují květiny, protože jdou na pohřeb. Na pohřeb do kostela. Jdou s květinou ke kříži na kterém umřel Kristus. Vyjadřují Kristu úctu, lásku, poděkování, obdiv..... a květiny nechají u kříže a poté u Božího hrobu.

Tak jako my čekají na vzkříšení Krista a přeměnu všeho (i květin) ke cti a slávě Boží.

Kostely září po vzkříšení bohatou květinovou výzdobou – díky proměně kytice smuteční v kytici

radostnou, ale také díky dobrotě zahradníků.

Naši zahradníci nám slevu nedají a kytici budeme muset koupit už ve čtvrtek (v pátek je volno),

ale myslím, že bychom měli dát také Kristu ke kříži alespoň květinu , tak jako v Holandsku (Polsku a dalších zemích).

Výlety zdarma od DDM hl.m Prahy

2. 4. Mořina-Amerika-Karlštejn 9km

9.00 Praha Dejvice vlak nádraží u pokladen vlak
jede v 9.12

9. 4. Malé Kyšice-Loděnice 13km

8.15 Hradčanská u závory

16. 4. Bratonic-Zbečno 10km

8.35 Nádraží Veleslavín bus do Kladna jede v
8.45 z nást.3

23. 4. Maškův mlýn-Chýnice 6km - Vysoký Újezd
12km - Loděnice 16km

8.45 Hradčanská u závory

IN MEMORIAM: P. Václav Vít Mareček, OSA**4. 9. 1917 – 7. 4. 2004****Byl to skutečný sloup církve!**

7.dubna, v předvečer svátku večere Páně a dne ustanovení kněžství, zemřel P. Václav Vít Mareček, augustinián působící mnoho let v kostele sv. Tomáše na Malé Straně v Praze. Mnozí jsme byli obdarováni jeho životem, a to jeho činnostmi pastorační a zpovědnickou, duchovním vedením, vyučováním náboženství, hodinami latiny, němčiny a klasické řečtiny, které dával každý týden zdarma řadě zájemců od začátečníků až po ty nejpokročilejší, výukou gregoriánského chorálu, igelitkami plnými tuzexových potravin jako Granko či pomeranče, které za komunismu několikrát do roka rozdával. To jen abych vyjmenoval to, co jsem já osobně zažil a přijal. Nyní však nejvíce vzpomínám na schopnost útěchy, kterou jeho skromná vyrovnanost vyzařovala, na jeho zajímavé a moudré výklady a na jeho samozřejmou každodenní přítomnost u sv. Tomáše po celou dobu, kterou pamatuji. A také na ty vzácné chvíle, kdy prozradil něco o svém životě, o mnoha dobrodružných zvratech na své cestě a o tom, že jeho služba v Praze nebyla samozřejmá, ale že byla spíše zázrakem.

První změnou života jedenáctiletého Václava Marečka byl příchod P. Alfonse Mittnachta, rektora pražského augustiniánského chlapeckého konviktu, který hledal nadané chlapce po venkově, do jeho rodného Trpína (dnes okres Svitavy). Od roku 1928 tedy bydlel v konviktu u sv. Tomáše v Praze a studoval na Akademickém gymnasiu, po maturitě vstoupil roku 1936 do řádu a přijal jméno Vít a v říjnu 1940 byl vysvěcen na kněze. Zde ale začínají brutální zásahy politiky do jeho života: němečtí spolubratři musí narukovat do wehrmachtu, převor kláštera P. Augustin Schubert je zatčen, provinciál a rektor vyhoštěni a roku 1942 klášter zabrán nacisty. Mladý P. Vít zůstává sám v Praze a obstarává farní agendu z fary u sv. Mikuláše. Po válce jde obnovovat činnost kláštera do České Lípy v pohraničí. Roku 1950 byl ovšem v rámci likvidace řádů internován a na celých 18 let zbaven možnosti působit jako kněz. S dalšími augustiniány pracoval nejdříve ve sklárně v Oseku, pak na státním statku v Králíkách a roku 1955 si pět řádových kněží vybralo z nabízených manuálních povolání práci lesních dělníků a přes celá „uvolněná“ šedesátá léta pracovali s motorovou pilou v polosvobodných podmínkách v Hrabyni ve Slezsku. Teprve roku 1968 směl znovu vypomáhat v duchovní správě a na jaře 1969 se vrátil ke sv. Tomáši.

35 let jeho další práce na Malé Straně lze snad přiblížit výrazy tichá činorodost, jemná neúnavnost a moudrá trpělivost, která nebyla – a to v andělské podobě – jen jeho pedagogickou metodou, ale celoživotním přesvědčením a bojem proti komunismu; mluvil o „obětech, které unavily katy“. Obnovoval kostel sv. Tomáše, založil augustiniánský třetí řád, udržoval styky s řadou osobností z domova i ze zahraničí (jeho přítelem byl např. kardinál Meissner) a angažoval se v bohužel ne přesně zjištěné míře v tajných svěceních českých kněží v Německu. Pro svůj smysl pro povinnost takřka neodpočíval, necestoval (za komunismu pochopitelně nesměl), nebylo vždy snadné vymyslet pro něj dárek, který by obratem nedal dál, nýbrž si skutečně užil, nerad mluvil o sobě.

V P. Marečkovi Praha zažila kněze staré školy nesmírného duchovního a intelektuálního formátu, konzervativního milovníka staré liturgie a gregoriánského chorálu, učitele klasické vzdělanosti, muže nesmírně jemného humoru. Byl to skutečný sloup církve, postavený na skále pevné, na němž stojí mnoho z toho, co dnes máme.

Pavel Čížinský v Tolle Lege květen 2004 č. 83

(7. 4. v 9,30 hod bude za P. Marečka sloužena mše sv.)

Víš, že?...

* **Svatotomášský sbor** vás v neděli 7. 4. od 16:30 zve na Postní koncert do kostela sv. Josefa. Zazní výběr skladeb pro Svatý týden (Palestrina, Tallis, Anerio, Zelenka, Bruckner, Bach...). Přijďte se svátečně naladit!

* V neděli 7. 4. křížovou cestu připravují děti z naší **školy sv. Augustina**. Po ní se budou prodávat postní koláčky. Výtěžek pomáhá dětem v Nigerii.

* 11. 4. od 14:30 ve škole sv. Augustina V Praze 4 proběhne „**ŽIVÉ PAŠIJE**“, kde budou hrát všichni žáci základní školy. Všichni jste pozváni.

* Zveme na **brigádu ve sv. Dobrotivě** v sobotu 13. 4. od 9:30 do 16 hodin.

* **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 18. 4. od 21:00 v kapli sv. Barbory.

* **Křížová cesta na Velký Pátek**: Mládež našeho kostela připravuje na Velký Pátek křížovou cestu/pašije městem. Od 18:15 se hrají Pašije od kostela sv. Tomáše přes Karlův most do kostela sv. Františka. Udělejte si čas modlit se s námi. Je to svědectví křesťanského života!

* V neděli 28. 4. od 15 hodin bude v kostele poutní mše sv. k **Božímu Milosrdenství**.

* Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.

* Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 pobožnost ke sv. Ritě v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.

Jarní výlet

Zveme všechny zájemce o tradiční jarní výlet, tentokrát po proudu říčky Výrovky (Vavříneckého potoka) ze Zásmuk do Kouřimi, který se koná v sobotu dne 6. dubna 2019. Sraz je v 8.50 h na zastávce autobusu č. 381 blízko stanice Háje metra C (autobus odjíždí v 9.00h). Pojedeme do zastávky Zásmuky, odkud se po prohlídce této barokní perly Kolínska vydáme pěšky po žluté stezce do Toušic (zříceniny Trmalovy tvrze ze 14. století a barokní kamenný most ze 17. století) a poté po modré do centra bývalého Kouřimského kraje - do Kouřimi (arciděkanův chrám sv. Štěpána, slovanské hradiště kmene Zličanů Stará Kouřim, přemyslovské hradiště U sv. Jiří). Zpět do Prahy odjedeme nejprve autobusem č. 662 v 17.16 do Českého Brodu a odtud již vlakem v 17.55 do Prahy na Hlavní nádraží (kam dojedeme v 18.34). Cesta je dlouhá asi 12 km, svačinu a pití s sebou. Případné další informace na telefonu 724924025

Dobrou chuť!

Kuřecí křídla na gril i na pekáč

Původní recept uvádí, že se mají křídélka upéct na pečícím papíru pod grilem v troubě, já si myslím, že by se daly ugrilovat i na obyčejném grilu (konečně, grilovací sezona se blíží) a my jsme je upekli na pekáči. Na naložení budete potřebovat: 200ml černého piva, 2 lžíce sojové omáčky, 1 lžíce worcestru, 3 lžíce oleje, 3 stroužky česneku (rozmačkaného), 1 hvězdička badyánu, špetka soli, 1 lžíce sladké chilli omáčky a 1 lžička strouhaného zázvoru. Kdo nemá rád pálivé, poslední dvě ingredience může vynechat. V původním receptu se říká, že křídla rozložíme na pečícím papíru a pečeme asi 40-50 minut v troubě na 180°C a přeléváme zbytkem marinády.

My jsme to udělali jinak. Dali jsme křídla do pekáčku, přelili zbytkem marinády a zbytkem černého piva a upekli jsme je. Pro zjemnění výpeku jsme přidali trochu másla a dále jsme to nepekli. Ale věřím, že si pochutnáme i v létě, až budeme křídélka jen tak grilovat pod pergolou. Přeji Vám krásné Velikonoce.

Dobrou chuť!

Hanka

XXI. Augustiniánský týden 2019 „Sv. Augustin, učitel pravdy“

Klášter sv. Tomáše 24.4. - 26.4.2019

Program

24. dubna *Obrácení sv. Augustina*

19:00. *Mše sv. Hlavní celebrant a*

kazatel: ThLic. Ing. Zdenek

Wasserbauer, pomocný biskup pražský

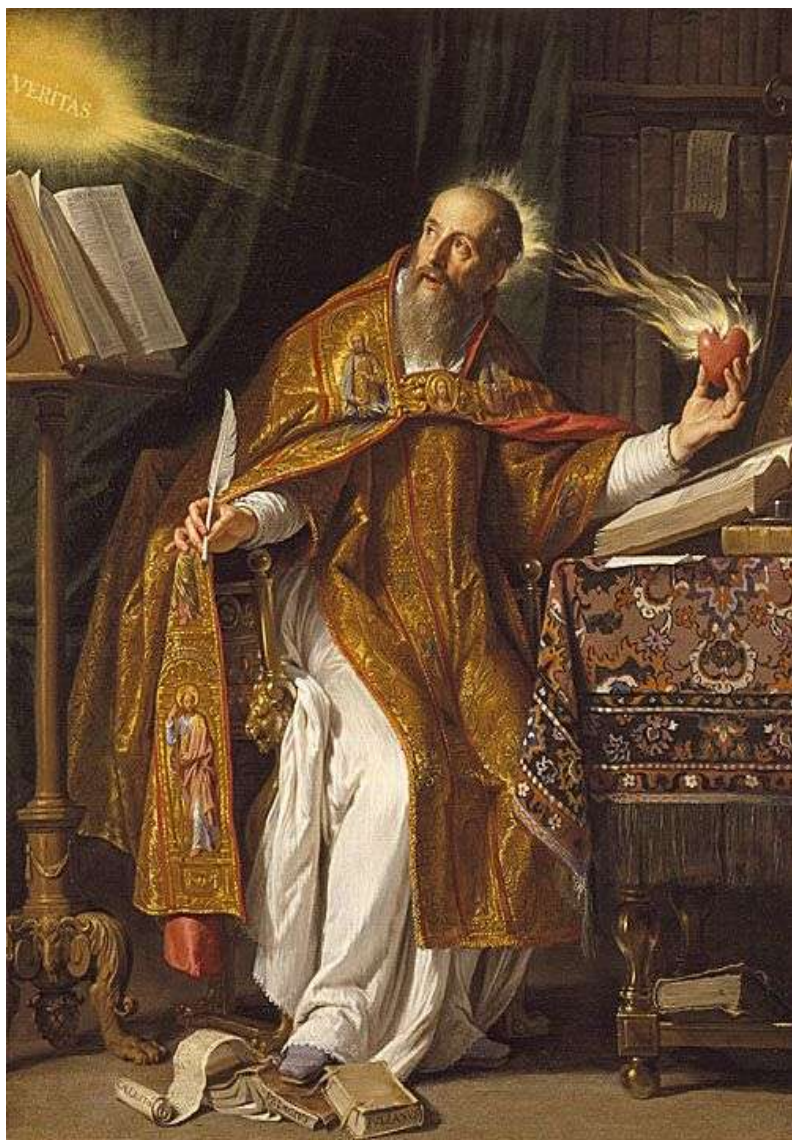
25. dubna

18:00 *Přednáška: P. Juraj Pigula, OSA*
„Láska, víra a naděje u sv. Augustina“

26. dubna

12:15 *Slavná mše svatá. Panna Maria*
Matka dobré rady

18:00 *Básničky sv. Augustina a malý*
koncert k sv. Augustinovi (Žáci školy sv.
Augustina – Praha 4)

Bohoslužby o velikonocích 2019

Datum	Den	Hodina	Bohoslužba/pobožnost	Poznámka	Kostel
14.4.2019	KVĚTNÁ NEDĚLE	11,00	Mše sv.	S žehnáním ratolestí. Průvod s oslíčkem od kostela Pražského Jezulátka do kostela sv. Tomáše (česky- anglicky-španělsky) S žehnáním ratolestí.	Kostel sv. Tomáše
		15,00	Křížová cesta (Petřín)		
		18,00	Mše sv. (česky)		
18.4.2019	ZELENÝ ČTVRTEK	17,00	Večerní mše na památku Večeře Páně.		Kostel sv. Tomáše
		18,30	Večerní mše na památku Večeře Páně (anglicky).		Kostel sv. Tomáše
		18,45	Večerní mše na památku Večeře Páně (španělsky).		Kaple sv. Barbory
		21,00	Společná adorace		Kaple sv. Doroty
19.4.2019	VELKÝ PÁTEK	17,00	Obřady Velkého pátku.		Kostel sv. Tomáše
		18,30	Obřady Velkého pátku (anglicky).		Kostel sv. Tomáše
		17,30	Obřady Velkého pátku (španělsky).		Kostel sv. Tomáše
		18,15	Pašije a společná křížová cesta		Kaple sv. Barbory
20.4.2019	BÍLÁ SOBOTA (kromě bohoslužeb velikonoční vigilie)	10,00 - 12,00	Žpověď (česky – anglicky – španělsky)	Žehnání velikonočních pokrmů	Kostel sv. Tomáše
	VELIKONOČNÍ VIGILIE	20,00	Velikonoční vigilie a Vzkříšení. (česky – anglicky – španělsky)		Kostel sv. Tomáše
21.4.2019	ZMRTVÝCH- VSTÁNÍ PÁNĚ	9,30	Česká mše sv.	Průvod v kostele Průvod v kostele.	Kostel sv. Tomáše
		11,00	Anglická mše sv.		Kostel sv. Tomáše
		12,30	Španělská mše sv.		Kostel sv. Tomáše
		18,00	Česká mše sv.		Kostel sv. Tomáše
22.4.2019	PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ	9,30	Česká mše sv.	Průvod v kostele. Žehnání velikonočních pokrmů	Kostel sv. Tomáše

Pro vnitřní potřebu církve vydává

mskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2019

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky